

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 95.

32te Møde.

Lovsdagen den 16de Marts.

(Fort.)

Nyholm: Det er blot en aldeles praktisk Bemærkning, jeg vilde tillade mig at henstille til nærmere Overveielse ved § 2. Udvalget har der foreslaaet, at der for Fremtiden skulde af Communalbestyrelsen forfattes Regulativer. Jeg vilde ønske, at dette var blevet formet saaledes, at disse Regulativer bleve udfærdigede samtidigt med de Regulativer, som hvert tredje Aar blive udfærdigede for de under det Offentliges Forsorg staaende Biveie. Jeg troer nemlig, at det i praktisk Henseende vilde have endeel gavnlige Følger, at de Klager, som vilde opstaae — og der vil sandelig ikke opstaae saa faa, naar disse Stier skulde ordnes ved Regulativer — at de samtidigt kunde blive afgjorte af vedkommende Amtsraad, hvem jo denne Sag nærmest vil vedrøre paa Landet. Jeg vil derfor blot tillade mig at henstille til nærmere Overveielse, om man ikke kunde give Ordene i § 2 en saadan Redaction, som kom til at indeholde, at disse Regulativer kom til at gjælde for den samme Tid, som der er bestemt for de nuværende Regulativer for de offentlige Biveie. — Med Hensyn til § 3, har Udkastet den Bestemmelse, at Amtmanden, forsaavidt Kjøbstadveiene angaaer, skulde have den afgjørende Myndighed med Hensyn til disse Spørgsmaal. Det Meget, der kunde fremsættes herimod, er allerede under den foreløbige Behandling, og navnlig igjen idag, saa klart — idetmindste for mig — bleven fremhævet saavel af den ærede fjerde som af den ærede femte Landstingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg) og Ørsted), at jeg aldeles maa henholde mig dertil, og den eneste Grund, jeg har hørt nævne, hvortfor Amtmanden skulde have denne Myndighed, er den, at det vilde gjøre Afgjørelsen hurtigere. Men jeg mener, at man ikke skal fremme en

Ting alene for at faae den hurtigt afgjort; for mig er det det Principale at faae den godt afgjort, og det troer jeg, at man ikke kan være sikker paa, naar en saadan Myndighed absolut overlades til Amtmanden. Forsaavidt det er fremhævet, at Amtmanden allerede har en lignende Myndighed, med Hensyn til Veianordningen, da kan jeg paa ingen Maade indrømme dette; tvertimod, Amtmanden har med Hensyn til Kjøbstadveiene kun den Myndighed, at han kan approbere, men ingenlunde den Myndighed, at han kan undersøge, — Noget, han vilde faae, hvis Lovudkastet, som her er blevet gjort gjældende, blev til Lov. Communalbestyrelserne skulle jo selv kunne afgjøre, hvilke Stier de vilde have. Kun i Tvivlstilfælde kan der indankes til vedkommende Amtsraad paa Landet, og i Kjøbstæderne til vedkommende Amtmand. Skulde dette skee, og skulde det blive gjældende, vilde Amtmanden faae den aldeles afgjørende Magt, og saaledes komme til at stadfæste, hvad der er det Rette og hvad der ikke er det Rette. Jeg troer idet hele, at Kjøbstæderne vilde være vel tjente med, at de ved denne Leilighed kom i samme Kategorie, som Udkastet indeholder, med Hensyn til Kjøbenhavn, nemlig at disse Sager blive indankede til Indenrigsministeriets Afgjørelse.

Formanden: Jeg maa tillade mig at bemærke, at der ikke er stillet noget Endringsforslag i denne Retning ved denne Behandling.

Nyholm: Nei, men jeg vilde kun tillade mig at henlede Opmærksomheden derpaa. Derfor der nemlig skulde ytre sig nogen Mening derfor, og 4 Medlemmer af Landstinget skulde være enige med mig, saa at de vilde understøtte et saadant Amendement, maatte det være mig forbeholdt at stille det ved den endelige Behandling.

Ordføreren: Der er af den høitagtede Indenrigsminister yttret som Modgrund imod det af Udvalget gjorte Forslag om at lade Dr-